



Lia (21) is klaar met krassen en wil taboe doorbreken

04/01/19 om 07:15 Bijgewerkt op 14/02/19 om 11:09

Redactie KW ([//kw.be/auteurs/redactie-kw-11.html](https://kw.be/auteurs/redactie-kw-11.html))

Lia is 12 als ze begint met zichzelf te snijden. "Ik werd er kalm van. Het leek alsof er rust mee stroomde met het bloed dat uit de wonde kwam. Met krassen kreeg ik controle over mezelf." Rond automutilatie of zelfverminking hangt nog een groot taboe, maar dat wil de nu 21-jarige Lia doorbreken. In een openhartig gesprek toont ze ons de krassen op haar armen en op haar ziel. "Ik wil meisjes waarschuwen door mijn verhaal te vertellen."



Lia liet zich fotograferen met haar littekens in een hoofdrol en plaatste de foto op haar Instagramaccount:

"Ik voelde me klaar om de buitenwereld te laten zien wat krassen aanrichten." © Hilde Braet

Naar eigen zeggen was Lia Iacono (21) uit Westende een positief kind. Het meisje met het Siciliaanse bloed was heel actief en heel vrolijk... tot ze twaalf werd. Toen werd het donker in haar leven. "Ik voelde me bij niets nog goed", bekent Lia. Al snel begint de jonge Lia in haar arm te krassen. "In de Joepie had ik gelezen over een Hollywoodster die dat deed om zich beter te voelen. Vreemd, vond ik, maar op een bepaald moment begon ik het ook te doen. Ik had er eigenlijk niets aan, maar **telkens ik geen raad wist met mezelf, kraste ik mezelf.**"

Lia voelde geen pijn bij het krassen. Het gaf haar eerder een gevoel van opluchting. "Net alsof er rust mee stroomde met het bloed dat uit de wonde kwam. Ik werd er kalm van... Met krassen kreeg ik controle over mezelf." Hoe komt het zo ver bij een meisje van nog geen dertien? "Soms hoef je het helemaal niet zo ver te zoeken", weet Lia. "Mijn relatie met papa stond op een laag pitje. Dat zal er wel iets mee te maken hebben gehad."

Bebloede zakdoeken

Haar mama ontdekte haar geheim toen ze bebloede zakdoeken vond in de vuilnisbak. "Mama merkte ook dat ik veel veranderd was op korte tijd. Ze wist dat ik iets verborgen hield voor haar. Op een gegeven moment had ik me zo erg gesneden dat ik naar de spoedgevallendienst moest. Daar werd mijn wonde gehecht. Maar met het hechten van die wonde waren mijn zorgen niet over. Integendeel, ze begonnen pas."



Ik weet dat het niet gezond was wat ik deed, maar dat was ik ook niet.

"Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik te ver ging. Ik kwam verscheidene keren per week op de spoeddienst terecht. Het was zelfs zo erg dat ik twee dagen nadat de wonde genaaid werd, zelf de draadjes er uit haalde. Ik weet dat het niet gezond was wat ik deed, maar dat was ik ook niet. Op een bepaald moment was het echt gewoon genoeg geweest. Er zaten meer dan 100 draadjes in mijn armen. Toen heb ik beseft dat het niet meer normaal was wat ik deed."

Uitlaatklep

Lia werd meer dan eens opgenomen in de pediatrie-afdeling van het plaatselijke ziekenhuis. Daarna werd ze tot vier keer toe opgenomen in het Sint-Jozefsziekenhuis in Pittem. "Ondertussen was ik ook al in begeleiding bij een psycholoog. Ergens had ik nog altijd niet het gevoel dat er iets mis met me was. **Ik had zoiets van: het is mijn lichaam, ik doe wat ik wil.** De vierde en de laatste opname was een goede opname. Vanaf dan ben ik echt aan mezelf beginnen werken. Na een half jaar werd ik ontslagen uit het ziekenhuis. Dat was het moment dat ik voelde dat ik weer klaar was om normaal te functioneren in de samenleving. Ik was nog niet genezen, maar ik weet dat ik toen voldoende geleerd had om mijn weg te zoeken. Ik had veel aan sport, dat was mijn uitlaatklep in plaats van het snijden. Ik kan nu pas sinds een jaar zeggen dat het veel beter met me gaat."



Lia: "Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik te ver ging." © foto JR

Ook Lia's mama kreeg het zwaar te verduren tijdens de helse periode waar haar dochter door ging. "Ik voelde me boos, machteloos, verdrietig en bang", weet Lia's mama nog. "Nu ben je blij dat het eindelijk achter de rug is. (*kijkt naar Lia*) Dat hoop ik toch? (*Lia knikt*) **Ach, het is hard geweest. Je wil haar helpen, maar zelf kan je niets doen.** Zo lang Lia geen hulp wil, sta je zelf met de rug tegen de muur. Ik ving de signalen heel traag op. Je zit er met je neus bovenop, maar ze deed er alles aan om het te verbergen. Het duurt lang voor je het beseft, te lang eigenlijk..."

"Op de duur kon ze het gewoon niet meer verbergen. Mijn Lia was Lia niet meer. Ik zat dikwijls met haar op de spoedafdeling. De eerste keer was in zekere zin een ontlasting want je denkt dat er een kentering komt. Als ik er thuis met haar over sprak, dan lukte dat niet. Nu zou er eindelijk hulp komen. Maar elke keer dat ik dacht dat er hulp kwam, dan trok ze haar staart in. Haar genezing verliep erg traag. In het begin zag ik het positief. **Je denkt dat die paar gesprekken met een psycholoog zullen helpen, maar de weg is lang.** Niets was nog belangrijk voor mij, als zij maar beter werd..."



Op de duur kon ze het gewoon niet meer verbergen. Mijn Lia was Lia niet meer.

Lia's mama stelde zich vragen. Had zij schuld aan de situatie van haar dochter? Had ze iets misdadan? "De psychologen legden me uit dat ik zeker niet de oorzaak bij mezelf moest zoeken. Ik twijfelde niet aan mezelf, maar dacht altijd maar dat ik iets verkeerd had gedaan. **Op een gegeven moment besef je dat jij niet de oorzaak bent, maar wat is dat dan wel?** Nog steeds kennen we daar het antwoord niet op."

Rare blikken

Intussen gaat het met Lia de goede kant op. Door haar vele opnames kon ze haar studies niet afronden, maar via de examencommissie behaalde ze toch nog, zelfs vroeger dan haar voormalige klasgenoten, haar diploma in de richting Secretariaat-Talen. Daarna trok ze naar de universiteit in Gent en studeerde er communicatiewetenschappen. Dat bleek iets te zwaar, daardoor veranderde ze van school. **Momenteel zit ze in haar tweede jaar in de Artveldehogeschool in de richting Communicatiemanagement.**



Ik arriveerde verscheidene keren per week op de spoedafdeling. Op een

bepaald moment zaten er meer dan 100 draadjes in mijn armen.

"Eindelijk durf ik me blootgeven. Thuis ga ik mijn armen niet meer bedekken, maar in het openbaar doe ik dat wel nog zoveel mogelijk. Ik wil de rare blikken van de mensen wat vermijden, want die zijn er wel. **Thuis heeft iedereen de situatie ook geaccepteerd.** Het is en blijft moeilijk en dat zal het altijd zijn. Ook buiten is het niet gemakkelijk om me bloot te geven."

Instagram

Lia liet zich onlangs fotograferen, met haar littekens nadrukkelijk in beeld, en plaatste die foto vorige week op Instagram. "Ik voelde me klaar om de buitenwereld te laten zien wat krassen kan aanrichten. Ik voel me nu gelukkiger dan ooit, maar dat is ooit anders geweest. **Ik heb nog wel eens een slechte dag, maar die overstijgen de goede dagen niet meer.** Ik wil meisjes die in dezelfde situatie zitten waarschuwen door mijn verhaal in jullie krant te doen. Zoek op tijd hulp, laat het niet te ver komen. Er is zo veel in de wereld om gelukkig van te worden."



Sluit je niet volledig af van de buitenwereld, maar zoek een vertrouwenspersoon aan wie je het kwijt kan.

"Krassen is niet de oplossing. Praten, dat helpt. Dat heeft ook bij mij geholpen. Sluit je niet volledig af van de buitenwereld, maar zoek een vertrouwenspersoon aan wie je het kwijt kan. En alstublieft... doe het niet als het te laat is, zoals ik heb gedaan. **Je draagt er de rest van je leven de gevolgen van.** Niet alleen jij, maar ook de mensen die je graag zien. Ik heb mijn mama erg veel pijn gedaan en daar heb ik spijt van. Ik weet dat ze me graag ziet. Het heeft wel onze band sterker gemaakt."

"Ik ben gelukkig en heb met mijn littekens leren leven. Anderen hoeven die littekens niet te hebben die ik de rest van mijn leven mee draag. Wat de toekomst voor mij brengt? Ik hoop dat ik de rest van mijn leven gelukkig mag zijn. Ik heb sinds mijn laatste opname, zes jaar geleden, al heel wat commentaren moeten slikken van anderen. In 2018 vond ik mezelf echter helemaal terug. Ik ben nu sterker en meer zelfzeker dan ooit."

(Jeffrey Roos)

U krijgt 4 artikelen per maand gratis

Of neem een **abonnement** en krijg **onbeperkt** toegang tot **alle**  artikelen van KW.

Ik wil alles kunnen lezen (/abonneren/?funnel=pluszone)

[Ik ben al abonnee](#)